

Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.

Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

Nathan Chyträus

Natalis D. N. Iesv Christi. CI I LXXIX. Carmine anniuersario celebratus à Nathane Chyträo. Cum appendice

Rostochii: Myliander, 1579

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1762018675>

Druck Freier Zugang

1579

Universitäts
Bibliothek
Rostock

[http://purl.uni-rostock.de/
rosdok/ppn1762018675/phys_0001](http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1762018675/phys_0001)

69-1525/1

NATALIS D. N.
IESV CHRISTI.

CIC CI LXXIX.

Carmine anniuersa-
rio celebratus à
NATHANE CHYTRÆO.
Cum appendice.

FAVSTI
TIBI NVN-
CIVS AN-
NI.

STRENA
IACOBO MONA-
VIO, PATRITIO BRA-
TISLAVIENSI, VIRO
CLARISSIMO, ET A-
MICO SVAVISSIMO
SACRA.

1932. VIII. 67.

ODA TRICOLOS TETRA-
 strophos, de **GAVDIO MAGNO,**
 in Theophania ab Angelis pro-
 clamato.

ODI Catones, arceo præficas,
 Formidolosas non fero lacrymas,
 Lucri, Monetæ, fœnorumq;
 Semineces abigo ministros.
 Nunc est canendum, rugaq; nubilæ
 Ponenda frontis. tristitia & metus
 Tradenda ventis, & Codani
 Fluctibus, Oceanoq; Balthes.
 Quæ causa quæris? nascitur en tibi,
 Mihiq;, nobis nascitur omnibus
 Seruator & dux ille vitæ,
 Lætitiaq; perennis auctor.
 Seruator orbis nascitur inclytus,
 Proles pudicæ virginis & Dei,
 Nascente quo cœli phalanges
 Mirificos agitant triumphos.
 Quæ nostra gaudent vtpote gaudia,
 Quæ magna nobis gaudia nunciant,
 Gaudete, quorum spes salutis
 Et caput est columenq; Iesus.

A 2

Iesus

Iesus corusco pulc̄rior hespero,
Iesus sereno sole serenior,
 Iesus auernī victor, altum
 De Satana statuens tropæum.
Illum paternis nostra nece sitas
Extrusit astris, ferret ut omnia
 Quae criminosis iam fuissent
 Perpetuò toleranda nobis.
Quesiuit agnum hic sedulus aurum,
Longeq; abactum: nec lacrymis suis,
 Vlliuz sudorí pepercit,
 Dummodo non misere perirem.
Inuenit hic me pastor ouiculam,
Inuentam & vltro me scapulis suis
 Gestauit, & munitioris
 Intulit in latebras ouilis.
Quin carnis idem particulam meæ
Secum supernis intulit arcibus.
 Quam pignoris custodit instar,
 Donec eam reliquum sequatur.
Atq; inde non me trux Satanæ furor,
Non ille dictus centimanus Gyas,
 Diuillet vnquam, sic Iehouæ
 Spiritui placitumq; sancto.

Sum

Sum indignus horum, sed tamē indigus,
 Mortalis æger, non nego, munerum;
 Sed defuit quod dignitati,
 Id Domini bonitas rependit.
 Hæc spem reducit mentibus anxijs,
 Hæc causa tanti est vnica gaudij,
 Qua fretus, haud posthac timebo,
 Cum Satana Satanæ ministros.
 Nil mortis atræ spicula, ferrei
 Nil iussa Mosæ, nil moror inferos,
 Nec mi fames, aut atra egestas,
 Vel minimum poterunt nocere.
 Opes auarus congerat interim
 Non ante notis artibus & modis:
 Magnos honores hic, anhelus
 Exitium in proprium, sequatur.
 Pauonis alter turgidus explicit
 Caudam, aut ineptas plumeus vppas
 Cr̄stis repræsentet proteruis,
 Signo animi leuis & petulci.
 Siccat cululos alter, amoribus
 Casto & pudendis gaudeat osculis,
 Deglubat hic macros colonos,
 Ossibus euacuans medullas.

A 3

His

His se beatos præsidij putent,
Vanaq; sese lætitia efferant.

Sat diues est præses suorum

Optimus omnipotensq; Iesus.

Quem qui paterno pectore feruidus

Donauit orbi: non simul omnia

Donaret, humanos in vſus

Curriculum hoc breue quæ requiri-

Ergo supinas cum precibus manus (ritus)

Huic tollo, veris gaudeo gaudijs,

Quem tot piæ matres viri q;

Plausibus expetiere priscis.

Baptista cuius nomine paruulus

Exultat, imis visceribus latens;

Vno hoc redemptore & patrono,

Tam facilí miseris, triumpho.

Gaudete mecum, mecum hilares modos

Cantate, læta & tollite brachia,

Gaudete quorum spes salutis

Et caput est columenq; Iesus.

Iesus corusco pulcrior hespero,

Iesus sereno sole serenior,

Iesus auerni victor, altum

De Satana statuens tropæum.

AD

400

AD IESVM CHRI.
STVM IMMANVELEM
PRECATIO.

VLta quidem, diuine puer, sua-
uiissime Iesu,
Nomina priscorum dant mo-
nimenta tibi:
Quando hic te stellam dixit, mundi ille salutem,
Hic verbum, effigiem, consiliumq; patris:
Sed mihi præ reliquis iam per placet omnibus v-
Diceris Immanuel quo pie Christe meus. (nū,
Hoc tibi iuncta monet firmo mea corpora nexu.
Vt tu ceu meus es, sim bone Christe tuus.
Sim maneamq; tuus, diuelli nescius, vt tu
Discidij impatiens sis manerasq; meus.
Felicem me tam miro consorte laborum,
Et fratre, & socio, perpetuoque duce!
Tu meus Immanuel, fœta cum parvulus alio
Euasi incolumis matre valente puer.
Tu meus Immanuel, pueriles impiger annos
Præsidio exegi cum puer alme tuo.
Tu meus Immanuel, cum primo in flore iuuentæ
Ex torris feci plurima, multa tuli.

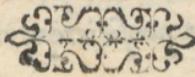
A 4

Tu

Tu meus Immanuel, dum Phœbi castra frequen-
Et disco Aōniæ plectra mouere lyrae. (10,
Tu meus Immanuel, magni cum lumine solis
Dum per aō officij munia iuſa mei.
Tu meus Immanuel, tenebroſa tempore noctis,
Viribus exhaustis, quando quiete fruor.
Tu meus Immanuel, proprij intra limina tecti
Seu degam, aut obeam quæ placuere foris.
Tu meus Immanuel, non hospes ab hospite tutus
Sæpe peregrina cum regione fui.
Tu meus Immanuel, nullo dubitante, fuiſti,
Cum pene Alpine me necuere niues.
Tu meus Immanuel, terræ seu plana peragrem
Aequora, vel medio vehat vnda mari.
Tu meus Immanuel, seu morbo affligar anhelus,
Sive etiam ſano corpore ſoſpes agam.
Tu meus Immanuel, funesti tempore belli,
Et pacis cum nos aurea dona beant.
Tu meus ad mensam Immanuel, carosq; libellos,
Sive etiam cathedræ fulcra ſonora premam.
Tu meus Immanuel, cum dira calunnia rodit
Immeritum, & liuor cum bene facta notat.
Tu meus Immanuel, odijs cum vexor acerbis,
Liber a quod nolim quæ libucre malis.

14

Tu meus Immanuel, oculo quandoq; maligno,
Liuenti aut etiam sicubi dente prémor.
Tu meus Immanuel, cum me nil tale merentem,
Diffanmare studeat clam scelerata manus.
Tu meus Immanuel, quæcunq; negocia traclem,
Postulat officij quæ pia cura mei.
Tu meus Immanuel, vires mihi sufficis omnes,
Corpore dum in vegeto mens mihi sana viget.
Tu meus Immanuel, cum, lapsa ætate virili,
Obruet albescens cana pruina caput.
Tu meus Immanuel, senij cum frigore lanouens,
Si modo vis, summam sensero adesse diem.
Tu meus Immanuel, ipso in discrimine mortis,
Quæ mihi præsidio non onerosa tuo est.
Tu meus Immanuel, gelidi sub mole sepulcri
Quando cubabo, tua mox rediuius ope.
Tu meus Immanuel, æternæ gaudia vitæ,
Cum superis quando non moriturus agam.
Deniq; perpetuò meus es, tuus ipse manebo,
Arcta adeo quisnam rumpere vincla queat?
Tu modi languentem faculis ardentibus auge,
Et firmam esse iube cœlitus ipse fidem.

AS

IN

**IN SYMBOLVM IA.
COBI MONAVII. V. CL.**

IPSE FACIET.

Omnipotens Deus est & fallere nescius idem,
Is faciet dictis congrua quaque suis.
Illum tu filis precibus votisque fatigans,
Quæ facienda tuo fac sine fraude loco.
Cætera crede Dei arbitrio fideique paternæ,
Atque animo exiguum fer patiente moram.
Pro Faciet, sic mox Fecit rectè omnia dices,
Qui sibi fidentem curat amatque Deus.

IN IDEM.

Pragmatici faciant homines, cudentq; coquantq;
Quod libet, & quæ mens irrequieta iubet:
Non ideo cessator erit Deus ille deorum,
Vnicus ille sciens omnia, cuncta videns.
Is tandem incidi reddit male cusa malorum,
Ut petat auctorum machina fracta caput.
Perfer & obdura interea, tacitusq; quiesce,
Intrepidaq; Deum mente fideque cole.
Ipse etenim quæ facturum sese omnia dixit,
Pollenti faciet perficietque manu.

CHRI.

CHRISTVS PASTOR.

CEdite venales agnorum ouiumq; magistri,
Vnicus ille bonus sum quia pastor ego.
Impendo qui vitam ouibus. sed ouis mea verè est,
Verba audit vocis quæ studioſa meæ.
Ducentemq; libens ſequitur, paretq; monenti,
Ex manibus rapiet quam mihi nemo meis.

PECCATOR OVICULA.

NUllum ego paſtorem noui te præter Iesu,
Vna eſt vita animæ mors tua Christe meæ.
Te ſtudeſine fraude ſequi & parere monenti,
Fert quantum ingenij viſ vitioſa mei.
Tu refer errantem ſcapulis, ouis ut tua perſtem,
Ex manibus rapiat quam tibi nemo tuis.

MORS OMNIBVS IMMIS NET HORIS.

VIta hominis nauim ingresso, vectoq; per vndas
Aequoris, eſt ſimiſis. naq; iſ ſeu ſtet ſedeatue,
Dormiat aut vigilet, iaceat vel inambulet, auræ
Vi rapitur ſubita, furioſique impete venti:
Sic homo ſeu vigilet, ſeu vincit lumen ſomno
Dormiat, incedatue adeo, ſedeatue, velitq;
Aut nolit: tamen abripitur vi temporis, atq;

Ad

*Ad metam vite, nullo remorante, propinquat.
Sic requie sine vita fugit: mors omnibus horis
Imminet, et nauim hanc violentis passibus aequat.
Si sapis, esto memor lethi, vitamq; caducam
Sic pone, ut posthac melioris gaudia vite
Percipias, victaq; agites de morte triumphos.*

PRECES DOMESTICÆ.

*H*c meus ille iacet pallente Davi lulus ore,
Tempore natalis paruule Christe tui.
*S*ingultuq; gemit tremulo, dextramq; tenellam
Porrigit, hanc cupidus subsequiturq; oculus,
*Q*ua licitum est ratione querens, poscensq; parentes
Auxilium morbi subsidiumq; sui. (tes
*Q*uam cuperem ex animo fili prestare quod optas!
Quam cuperem pro te talia damna pati!
*V*erum aliter Domino risum. maestiq; parentes
Nil tibi quo misero iam medeantur habent,
*E*xceptis precibus, gemituq; è peccatore fuso
Ad Christum, pueris qui sauget, ipse puer.
O pueri miserere puer dulcissime Iesu,
Nostraque propensa suscipe vota manu.
*N*e u puerum permitte mori, quo tempore nasci
Pro pueris placuit Christe tenelle tibi.

Sicut

Si tamen hunc libeat cœlestibus addere regnis;
 Sum presto, & iussus pareo Christe eius.
 Qui meus est, tuus est, tuus est, tuus ecce manebit,
 Non mihi ceu proprius creditus ille fuit.
 Vis viuat: quod Christe precor, teq; obsecro; viuatis
 Vis illum, (ô utinam ne patiare) mori:
 Obsequar hic etiam ut potero, flammisq; paterni
 Pectoris auxiliij sp̄e superabo rui:
 Tu quæcunq; facis bona sunt, imò optima. felix
 Commisit fidei qui sua cuncta tua.
 Finieram. geminasq; manus ad sidera tendens,
 Subieci fidei nil dubitantis Amen.
 Audiō orantem Immanuel, sp̄es una suorum,
 Immanuel domui filiolisque meis.
 Filiolus sic ille meus, de faucibus orci
 Erutus, en vitæ sp̄em modicurus habet.
 Continuet bene coepta Deus, cui gloria soli.
 Is sibi fidentem deseruisse nequit.

A L I A E.

SEminecis cum filioli pallentia labra
 Luclantem & vidi pectore anhelo animam,
 Dirigui nuper fateor. nam luclibus ægrum
 Cor, mira pressum est anxietate, patris,
Nec

*Nec tamen omnem abieci animum, spes unica Ie-
Cum foret, in summis anchora nota malis. (Ius
Huic ego commisi tenerum mea viscera natum,
Et dixi, hic pars est corporis ecce tui.
Pars equidem non magna, puer siquidem ipse pu-
Pars tamen in sacro fonte dilata tibi. (fillus,
Tu caput et minimi tam magno in corpore mem-
Cladibus afficeris, ferre paratus opem. (bri
Peccatis merui, fateor, quod sustinet ille,
Est haec peccatis debita poena meis.
Nec despero tamen. longe est tua gratia maior,
Sarcina quam fuerit criminis vlla mei.
Ergo illum permitto tibi. vis viuere; viuat.
Sin minus; hic etiam que placuere placent.
Tu quæcunq; facis sunt omni laude vchenda,
Felix illa animo qui paciente tulit.*

REGVLÆ VITÆ.

*SIS animo linguaq; humilis, prodesse benignè
Omnibus, & nulli sit nocuisse labor.
Sedulus in proprijs, alijs aliena relinque,
Prudenterque fides cui sit habenda vide.
Quæ scis recta, fac intrepidus, contemne susur-
Gnarus amare bonos, et tolerare malos. (ros,
Inpri-*

404

*In primis æterna habeas potiora caducis,
Præj; hominum tibi sit gratia grata Dei.*

A L I A E.

Fide Deo, diffide tibi, fac propria, castas
Funde preces, paucis utere, magna fuge.
**MParcere, maiori cedere, ferre parem.
Tolle moras, mirare nihil, contemne superbos,
Disce pati, & Christo viuere, disce mori.**

F I N I S.

ROSTOCHII
Typis Stephani Myliandri.
Anno 1579.

amen omnem abieci animum, spes unica Ie-
foret, in summis anchora nota malis. (sus
commisi tenerum mea viscera natum,
xi, hic pars est corporis ecce tui.
non magna, puer siquidem ipse pu-
er in sacro fonte dicata tibi. (fillus,
im tam magno in corpore mem-
eris, ferre paratus opem. (bri-
teor, quod sustinet ille,
debita pœna meis.
P
Nec de
Sar
Ergo illu
Sin mi
Tu quecunq
Felix illa

REG
SIS animo lingua
Omnibus, & nu
Sedulus in proprijs, aly.
Prudenterque fides cu
Quæ scis recta, fac intrepida
Gnarus amare bonos, et i